

Μητέρα που έχασε τον γιο της, μοίρασε δώρα σε παιδιά με καρκίνο για να τιμήσει τη μνήμη του..

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

Η Ματίνα Κυριάκου είναι μαμά του μικρού Αλέξανδρου που έφυγε στα 12 του χρόνια, από καρκίνο. Η ίδια έχει ανοίξει μια ομάδα στο facebook με το όνομα “Θα ξαναβγεί ο ήλιος. Αλέξανδρος” εδώ <https://www.facebook.com/groups/209748919776824/> προκειμένου να βοηθήσει και άλλα παιδιά με παρόμοιο πρόβλημα, τιμώντας έτσι τη μνήμη του γιου της (περισσότερα μπορείς να δείς σε συνέντευξη που μας παραχώρησε εδώ).

Η δημοσιογράφος του Singleparent.gr Έλσα Λουκά, βρέθηκε στην εκδήλωση που διοργάνωσε η μαμά Ματίνα, η οποία κάθε χρόνο στη μνήμη του γιου της, προσφέρει δώρα στα παιδιά με καρκίνο.

Γιορτινές ημέρες..

Όλα στολισμένα. Ο Μανώλης τον παροτρύνει να βγεί στον διάδρομο να βάλει κι εκείνος μια μπάλα στο στολισμένο δέντρο.

Όχι δεν έχω όρεξη.

Τουλάχιστον έλα να δεις τι φτιάξαμε...

Δεν μπορεί να αρνηθεί στον Μανώλη. Δεν είναι ένας απλός νοσηλευτής. Είναι φίλος του. Εντάξει λέει ο Αλέξανδρος. Ετοιμαστήκαμε, κάθισε στην καρέκλα του και βγήκαμε στο διάδρομο. Απίστευτο... Απλά απίστευτο. Όλος ο διάδρομος... όλο το ταβάνι γεμάτο κρεμασμένες χειροποίητες μπάλες φτιαγμένες τις προηγούμενες ημέρες από τα παιδιά. Ναι, αυτά τα παιδιά που νιώθουν την χημεία να τρέχει στις φλεβίτσες τους και βγάζουν τα σωθικά τους γιατί η ψυχή τους αντιστέκεται... αυτά τα παιδιά έχουν το σθένος να δημιουργούν.... Κάναμε γύρω γύρω τον διάδρομο θαρρώ 4 με 5 φορές κοιτάζοντας το ταβάνι. Καταλήξαμε στο μεγάλο δέντρο πλαι στο παράθυρο... Ελα λουκουμάκι μου κρέμασε την μπάλα σου και κάνε μια ευχή. Χαμογελώντας άπλωσε το χεράκι του κι έβαλε την μπάλα του σε ένα κλαράκι. Μαζί του έκανα κι εγώ την δική μου...

Του χρόνου τα Χριστούγεννα να είναι όλα τα παιδάκια σπίτι τους γερά κι ευτυχισμένα. Δεν πραγματοποιήθηκε...

Και φέτος τα Χριστούγεννα κάποια παιδάκια θα είναι εκεί...

Θα είμαι όμως κι εγώ εκεί... Οχι γιατί θα είναι γιορτές...

ΞΕΡΕΤΕ; ΚΑΙ ΤΙΣ ΥΠΟΛΟΙΠΕΣ ΜΕΡΕΣ... ΠΑΛΙ ΕΚΕΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΝΑ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ... ΑΛΛΑ για να τους δώσω την ΚΟΝΚΑΡΔΑ τους, το ΜΕΤΑΛΛΙΟ τους κι ένα δώρο απο όλους εσάς που με βοηθάτε να κάθε χρόνο να τιμήσω, την ημέρα που έφυγε, την ΜΝΗΜΗ του με τον πιο όμορφο τρόπο... ΜΟΙΡΑΖΟΝΤΑΣ ΧΑΜΟΓΕΛΑ

Σας ευχαριστώ όλους.

Ματίνα Κυριάκου

Περήφανη μαμά του Αλέξανδρου Δαρδώνη.

16 Δεκεμβρίου 2017. Ο Ηρωας-Αγγελος Αλέξανδρος ανοίγει τα φτερά του.....

Η μαμά Ματίνα επιλέγει να τιμήσει την μνήμη του μοιράζοντας δώρα, παράσημα, δύναμη και κυρίως αγκαλιές. Κι εμείς ήμασταν εκεί για να παρακολουθήσουμε το

μεγαλείο της ψυχής της.

Εννέα η ώρα το πρωί επιβιβαζόμαστε στο λεωφορείο για το μικρό μας ταξιδάκι. Συναισθήματα και πρόσωπα μπερδεμένα. Ναι μεν κυριαρχούσε ενθουσιασμός για την μεγάλη ανταπόκριση του κόσμου και την συλλογή των δώρων, αλλά δε υπήρχε και μια θλίψη στα πρόσωπά μας για τον προορισμό μας και για την συγκεκριμένη ημέρα... Η μαμά Ματίνα, αφού μας έδωσε σαφείς οδηγίες για τις αρμοδιότητες του καθενός, ΑΠΑΙΤΗΣΕ ΝΑ ΣΕΒΑΣΤΟΥΜΕ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΑΛΛΑ ΠΙΟ ΣΟΒΑΡΗ ΟΔΗΓΙΑ.

-Μην δω δάκρυα. Δεν το επιτρέπω.Σέβομαι το ότι ίσως κάποιος δεν μπορεί αλλά καλύτερα να αποχωρήσει. Αυτά τα παιδιά χρειάζονται χαμόγελα κι όχι κλάματα. Αυτοί οι γονείς χρειάζονται δύναμη κι Όχι κουράγιο. Σήμερα προσφέρουμε χαρά στην μνήμη του παιδιού μου! Μόνο χαμόγελα.....

Κι όντως! Μπήκαμε στο νοσοκομείο ΕΛΠΙΔΑ μέσα στο χαμόγελο. Ως δια μαγείας μόνο χαμογελούσαμε! Λες και κάποιος άγγελος είχε βάλει το χεράκι του...

-Ξεκινάμε λοιπόν. Νίκος , Θανάσης , Μάρω στην μονάδα μεταμοσχεύσεων. Φορτώθηκαν με ένα κάρο σακούλες περιποιημένες,στις οποίες υπήρχε συρραμένο κι απο ένα χαρτάκι με το όνομα και την ηλικία του κάθε παιδιού. Βλέπετε τα δώρα δεν ήταν απρόσωπα. Πάρθηκαν βάση της ηλικίας και κατα προσέγγιση βάση της επιθυμίας του κάθε παιδιού.

-Πωπω, πολλοί Αγιοβασίληδες εφέτος, είπε χαμογελώντας μια ευγενική νοσηλεύτρια.

-Αυτά είναι για τα παιδιά μας, απάντησε η Ματίνα. Ενα προς ένα διαλεγμένα για τον κάθε ξεχωριστό μας Ηρωα!

Συνεχίζουμε στα ΤΑΟ. Μια σακούλα στο χέρι ενός εθελοντή μου έκανε εντύπωση.

-Να δω λίγο; τον ρωτάω.

-Βεβαίως, μου απαντα.

Το μπλέ χαρτάκι που έγραφε όνομα και ηλικία θαρρώ πως είναι λάθος. Γράφει Αριστείδης, δύο ΜΗΝΩΝ! Δεν μπορεί κάποιο λάθος!

-Κι όμως..., δεν είναι..., μου απαντά ο εθελοντής.

"Καλή δύναμη", ακούω μια φωνή και τότε ξυπνάω! Αμέσως σκέφτηκα τα λόγια της Ματίνας. "Όποιος δεν αντέχει να Βγει" !!!

Στη είσοδο του Ελπίδα, εκεί οπού περίμεναν οι υπόλοιποι εθελοντές με τα δώρα,

όλο και περνάγαν παιδάκια που νοσούσαν και που ήρθαν ακριβώς εκείνη την στιγμή στο νοσοκομείο. Ηρθε η μικρή Ιωάννα , που πήρε δώρο την αγαπημένη της κούκλα κι όλο την αγκάλιαζε, κι όλο την φιλούσε. Ο Χαράλαμπος με τα αυτοκινητάκια του. Ο Κωνσταντίνος, ο Γιωργάκης η μικρή Μαρία! Όλα με χαρά δέχτηκαν τα δώρα και με μια μεγάλη λάμψη στα προσωπάκια τους φορούσαν την κονκάρδα του Αλέξανδρου! Κανένα δεν έμεινε παραπονεμένο.....!

Περάσαμε απο όλους τους ορόφους κι όλες τις πτέρυγες. Η Ματίνα μας οδήγησε ακόμη και στο υπόγειο που ήταν ένα παιδάκι για μια συγκεκριμένη εξέταση. Πήγαμε παντού!!!! Ακόμη και τα παιδάκια που έλειπαν εκείνη την στιγμή, θα έβρισκαν τα δώρα τους εκεί την επομένη.

-Δεν θέλω να μείνει κανένα παιδί παραπονεμένο, έλεγε και ξανάλεγε η Ματίνα.

Σε ένα δωμάτιο βρήκαμε δύο παιδάκια. Το ένα νοσούσε και ήταν ξαπλωμένο στο κρεβατάκι του, και το άλλο στεκόταν δίπλα του και του μιλούσε. Ήταν το δίδυμο αδελφάκι του. Βρισκόταν εκεί για να δει τον αδελφό του. "Για εμένα δεν έχει δώρο;" είπε με ένα παράπονο στα μάτια του.-Είναι δυνατόν; του απάντησε η Ματίνα. Με μια -δυο κινήσεις είχε ήδη τακτοποιήσει το δώρο του. -Ορίστε,του λέει. Μέσα στη σακουλίτσα υπάρχει η κονκάρδα που έφτιαχνε ο γιος μου, και που την χάριζε στα παιδάκια που έχουν απίστευτη δύναμη όπως ο αδελφός σου.

-Αλήθεια;;είπε όλο περιέργεια το παιδάκι.

-Αλήθεια,του απαντά η Ματίνα.

-Σας ευχαριστώ πολύ πολύ!!!

Σε ένα άλλο δωμάτιο μια μαμά ανοίγει την πόρτα περπατώντας στις μύτες. "μόλις κοιμήθηκε, την ακούσαμε να λέει κι αμέσως κάναμε πιο πέρα. Η Ματίνα της έδωσε την σακουλίτσα και στάθηκε να συζητήσει για λίγο μαζί της. Ενα θα σας πω. Σταθήκαν μαζί αγκαλιά για πολλή ώρα!!!!

Όλες οι νοσηλεύτριες χάρηκαν πολύ που έβλεπαν την ομάδα του Αλέξανδρου! Ενας γιατρός βγήκε και αγκάλιασε την περήφανη μαμά έχοντας στο μυαλό του τον Αλέξανδρο! Η μικρή Ειρηνούλα κρέμασε στο στατό της την κονκάρδα του. Η μαμά της μικρής Ελεονώρας την φόρεσε αριστερά πανω απο την καρδιά της. Όλοι οι εθελοντές φορούσαν την μπλούζα με το έμβλημά του. Ήταν εκεί ο Νίκος, η Αρετή , ο Θανάσης, η Φεβρωνία, η Βούλα, η Αναστασία!!!

Ηταν εκεί όλος ο κόσμος που έστειλε το δώρο του! Την ευχή του! Ημασταν εκεί όλοι εμείς που πιστεύουμε πως όσο υπάρχουν ΑΝΘΡΩΠΟΙ , ΘΑ ΞΑΝΑΒΓΕΙ Ο ΗΛΙΟΣ

Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ε

Πηγή: briefingnews.gr